

παράγραφοι 1 και 2, της Συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΓ της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) που υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 και εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθόσον αφορά τα θέματα που εμπíπτουν στις αρμοδιότητές της, δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση διαδικασίας κηρύξεως της ακυρότητας, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις αυτές αποκλείουν το ενδεχόμενο, σε περίπτωση σχετικής δίκης, το δικαστήριο:

- να μη δεσμεύεται από τα αιτήματα και τις λοιπές δηλώσεις των διαδίκων, αλλά να δύναται να διατάξει αυτεπαγγέλτως την προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων που κρίνει απαραίτητα,
- να μη δεσμεύεται από διοικητική απόφαση εκδοθείσα επί αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας ούτε από τα πραγματικά περιστατικά που διαπιστώθηκαν με την απόφαση αυτή, και
- να μην μπορεί να εξετάσει εκ νέου αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομισθεί στο πλαίσιο προγενέστερης αιτήσεως για την κήρυξη της ακυρότητας.

(¹) ΕΕ C 232 της 6.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Rechtbank van koophandel te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ευρωπαϊκή Ένωση κατά Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

(Υπόθεση C-199/11) (¹)

(Εκπροσώπηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώπιον εθνικών δικαστηρίων — Άρθρα 282 ΕΚ και 335 ΣΛΕΕ — Αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη η Ένωση εξαιτίας συμπράξεως — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη — Δικαίωμα προσφυγής σε δικαστήριο — Ισότητα των όπλων — Άρθρο 16 του κανονισμού 1/2003)

(2013/C 9/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van koophandel te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ευρωπαϊκή Ένωση

κατά

Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank van koophandel Brussel — Ερμηνεία του άρθρου 282 ΕΚ (νυν άρθρου 335 ΣΛΕΕ) — Εκπροσώπηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων — Αγωγή αποζημιώσεως — Εφαρμοστέοι κανόνες για την άσκηση τέτοιας αγωγής από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διατακτικό

- 1) Κατά το δίκαιο της Ένωσης, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή νομιμοποιείται να εκπροσωπήσει την Ένωση ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, στο πλαίσιο αστικής αγωγής αποζημιώσεως για ζημία που υπέστη η Ένωση εξαιτίας συμπράξεως ή πρακτικής αντίθετης στα άρθρα 81 ΕΚ και 101 ΣΛΕΕ, η οποία έχει ενδεχομένως επηρεάσει δημόσιες συμβάσεις συναφθείσες από διάφορα θεσμικά και άλλα όργανα της Ένωσης, χωρίς να απαιτείται προς τούτο να έχει λάβει η Επιτροπή εντολή εκπροσώπησης από τα όργανα αυτά.
- 2) Το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν απαγορεύει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ασκεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, αγωγή με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η Ένωσης εξαιτίας συμπράξεως ή πρακτικής η οποία χαρακτηρίστηκε ως αντίθετη στο άρθρο 81 ΕΚ ή στο άρθρο 101 ΣΛΕΕ με απόφαση του εν λόγω θεσμικού οργάνου.

(¹) ΕΕ C 219 της 23.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Arbeitsgericht Passau (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11) κατά Kaiser GmbH

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-229/11 και C-230/11) (¹)

[Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Εκ περιτροπής εργασία («Kurzarbeit») — Μείωση του αριθμού των ημερών στις οποίες αντιστοιχεί το δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών, κατ' αναλογία προς τη μείωση του χρόνου απασχόλησης υπό καθεστώς εκ περιτροπής εργασίας — Χρηματική αποζημίωση]

(2013/C 9/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Passau

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)

κατά

Kaiser GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Arbeitsgericht Passau — Ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (ΕΕ C 83, σ. 389) και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9) — Μείωση του συνήθους ωραρίου εργασίας στην επιχείρηση λόγω επιβολής συστήματος εκ περιτροπής εργασίας («Kurzarbeit») — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει μείωση των ημερών της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών ανάλογη προς τη μείωση των ημερών εργασίας του εκ περιτροπής εργαζομένου

Διατακτικό

Το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις ή πρακτικές, όπως ένα πρόγραμμα κοινωνικών μέτρων που έχει καταρτιστεί από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση και το συμβούλιο των εργαζομένων σε αυτή, βάσει των οποίων οι ημέρες που δικαιούται ο εκ περιτροπής εργαζόμενος ως ετήσια άδεια μετ' αποδοχών υπολογίζονται σύμφωνα με τον κανόνα *pro rata temporis*.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-244/11) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Σύστημα που εξαρτά από προηγούμενη έγκριση την απόκτηση δικαιωμάτων ψήφου που αντιπροσωπεύουν άνω του 20 % του μετοχικού κεφαλαίου ορισμένων «ανωνύμων εταιριών εθνικής στρατηγικής σημασίας» — Ρύθμιση προβλεπόμενη τον εκ των υστέρων έλεγχο ορισμένων αποφάσεων των εταιριών αυτών)

(2013/C 9/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Montaguti και Γ. Ζαββός)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Κ. Μπόσκοβιτς)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά από προηγούμενη έγκριση την απόκτηση δικαιωμάτων ψήφου που αντιπροσωπεύουν άνω του 20 % του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου στις εταιρίες εθνικής στρατηγικής σημασίας — Παράβαση των άρθρων 49 και 63 ΣΛΕΕ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, καθορίζοντας τις απαιτήσεις του άρθρου 11, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 2, καθώς και εκείνες του άρθρου 11, παράγραφος 3, του νόμου 3631/2008 περί συστάσεως Εθνικού Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 ΕΚ περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 219 της 23.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του Asylgerichtshof (Αυστρία)] — Κ κατά Bundesasylamt

(Υπόθεση C-245/11) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου που υπέβαλε υπήκοος τρίτης χώρας σε ένα από τα κράτη μέλη — Ανθρωπιστική ρήτρα — Άρθρο 15 του κανονισμού αυτού — Πρόσωπο στο οποίο έχει χορηγηθεί άσυλο σε ορισμένο κράτος μέλος και το οποίο, λόγω σοβαρής ασθένειας, εξαρτάται από τη συνδρομή του αιτούντος ασύλου — Άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού — Υποχρέωση του κράτους μέλους, το οποίο δεν είναι το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων των κεφαλαίων III του εν λόγω κανονισμού, να εξετάσει την αίτηση ασύλου που υπέβαλε ο συγκεκριμένος αιτών άσυλο — Προϋποθέσεις]

(2013/C 9/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Asylgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κ

κατά

Bundesasylamt

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Asylgerichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 2, και 15 του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1) — Υποχρέωση του κράτους μέλους να εξετάσει, για ανθρωπιστικούς λόγους, την αίτηση ασύλου που του έχει υποβληθεί, ακόμα και αν δεν είναι υπεύθυνο, με βάση τα κριτήρια που καθορίζονται με τον κανονισμό (ΕΚ) 343/2003, για την εξέταση αυτή — Στενός δεσμός μεταξύ του αιτούντος τη χορήγηση ασύλου και ενός πολύ εύαλωτου ατόμου στο οποίο έχει ήδη χορηγηθεί άσυλο στο εν λόγω κράτος μέλος